

ISSN
2547-989X

Sinop Üniversitesi
Sosyal Bilimler Dergisi

Araştırma Makalesi

Sinop Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 7 (1), 803-822

Geliş Tarihi:14.04.2023 Kabul Tarihi:25.05.2023

Yayın: 2023 Yayın Tarihi:31.05.2023

<https://doi.org/10.30561/sinopusd.1283254>

<https://dergipark.org.tr/sinopusd>

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SANATSAL ETKİNLİKLERE KATILMA DÜZEYİNİN PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ VE YAŞAM DOYUMUNU YORDAMA GÜCÜ

İlker KÖMÜRCÜ*

Öz

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sanatsal etkinliklere katılma düzeyinin psikolojik iyi oluş ile yaşam doyumunu yordama gücünü araştırmaktır. Araştırmanın çalışma grubunu Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi öğrencileri arasında random yöntemi ile seçilen 257 kişi oluşturmaktadır. Araştırmanın sanatsal etkinliklere katılma düzeyi ve demografik bilgilerine ilişkin veriler araştırmacı tarafından hazırlanan “Sanatsal Etkinliklere Katılma Düzeyi Formu” ile toplanmıştır. Çalışma grubunun yaşam doyumuna ilişkin veriler “Yaşam Doyum Ölçeği”, psikolojik iyi oluş düzeylerine ilişkin veriler “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği” kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma verileri SPSS24 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma verilerinin analizinde iki grubun ortalamalarını karşılaştırmak için t testi, daha fazla kategorik grup arasında ortalamaların karşılaştırılması için ANOVA testi, iki sürekli değişken arasındaki korelasyonel ilişkinin varlığını ölçmek için Pearson korelasyon analizi, bağımlı ve bağımsız değişken arasındaki yordama gücünü belirlemek için regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunun anlamlı bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir. Araştırma verileri, sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin psikolojik iyi oluşun toplam varyansın %79'unu ve yaşam doyumunun toplam varyansın %73'ünü anlamlı şekilde açıklayabildiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik iyi oluş, Yaşam doyumunu, Sanat, Sanatsal etkinlik, Yükseköğretim.

* Doç. Dr., Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Devlet Konservatuvarı, Müzik Bölümü, ilkerkomurcu@beun.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-5692-4040>

The Predictive Power of University Students' Participation in Artistic Activities on Their Psychological Well-Being and Satisfaction with Life

Abstract

This study aims to investigate the predictive power of university students' participation in artistic activities on their psychological well-being and life satisfaction. The study group of the research consists of 257 students randomly selected from among the students of Zonguldak Bülent Ecevit University. The data on the level of participation in artistic activities and demographic information of the research were collected with the "Level of Participation in Artistic Activities Form" prepared by the researcher. The data on the life satisfaction level of the study group were obtained by using the "Satisfaction with Life Scale", and the data on the psychological well-being levels were obtained by using the "Psychological Well-Being Scale". Research data was analyzed using the SPSS24 program. In the analysis of the research data, a t-test was used to compare the means of the two groups, an ANOVA test was used to compare the means between more than two categorical groups, Pearson correlation analysis was used to measure the existence of a correlational relationship between two continuous variables, and regression analysis was used to determine the predictive power between the dependent and independent variables. As a result of the research, it is determined that the level of participation in artistic activities is a significant predictor of psychological well-being and life satisfaction. The results of the research show that the level of participation in artistic activities can explain 79% of the total variance of psychological well-being and 73% of the total variance of life satisfaction.

Keywords: Psychological well-being, Satisfaction with life, Art, Artistic activities, Higher education.

Giriş

İnsanlar hayatta karşı karşıya kaldıkları olaylarla ilgili bir akıl yürütme ve tutum geliştirme süreciyle yüz yüzedir. Toplumsal araştırmaların en önemli hedeflerinden biri algı, tutum, psikoloji gibi insanların yaşama bakış açıları ve davranışları üzerine etki eden faktörlerin belirlenmesine yöneliktir. Bu faktörler karmaşık bir ilişkiler bütünüyle açığa çıkmış olsa bile insanların olaylara karşı geliştirmiş oldukları tepkilerin içine buldukları koşullarla ilişkili olması kaçınılmazdır. Bu koşullar insanda olumlu ve olumsuz etkiler yaratmaktadır. Bu etkiler insanın genel psikolojik dengesini belirleyen temel unsurlardır. Bu nedenle Bradburn'un (1969) geliştirdiği ve ilk psikolojik iyi oluş ölçeklerinden biri olan Bradburn Ölçeği, Etki Dengesi Ölçeği olarak da bilinmektedir.

Psikolojik iyi oluş, psikolojik açıdan bir denge durumuna işaret etmektedir. Bu denge durumu, insana bilişsel ve duyuşsal açıdan etki eden uyaranların yarattığı olumlu ya da olumsuz etkilerin bir bütün olarak düzenlenmesi ve duygu durum üzerinde bir öz denetim yapabilme becerisini gerektirmektedir. Ryff (1989a, s.1070), olumlu ve olumsuz etkiler arasındaki dengenin mutluluk indeksi işlevi gördüğünü belirtmektedir. Nitekim Galambos ve Costigan (2003), bu durumu tersten formüle ederek, duygu düzensizliğinin psikolojik sıkıntı göstergesi olduğunu ifade etmektedir. Tang, Tang ve Gross'a (2019) göre ruh sağlığının temel bir özelliği olan psikolojik iyi oluş, hedonik (haz, zevk) ve eudaimonik (anlam, tatmin) mutluluğun yanı sıra dirençliliği (başa çıkma, duygu düzenleme, sağlıklı problem çözme) içermektedir.

Psikolojik iyi oluşu etkileyen değişkenler üzerinde çeşitli araştırmalar yapılmıştır. Örneğin Ryff ve diğerleri (2006), yaşlanan kadınlardan oluşan bir örnekleme psikolojik iyi oluş ile fiziksel sağlık ölçümleri arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki saptamışlardır. Psikolojik iyi olma ve hasta olma ölçümlerinin, özellikle yaşlı deneklerde çok sayıda hormonal ve kardiyovasküler faktörlerle önemli ölçüde bağlantılı olduğunu bulmuşlardır. Farklı sağlık ve hastalık ölçümleri ile tükürük serbest kortizol, kan norepinefrin seviyeleri, DHEA-S ve HDL kolesterol, bel-kalça oranı (vücut yağ dağılımının antropometrik bir indeksi) ve sistolik kan basıncı arasında anlamlı ilişkiler saptamışlardır. Yapılan araştırmalar sosyo-ekonomik değişkenler, ekonomik gelişme düzeyi, sağlık ve eğitim sistemlerinin kalitesi gibi değişkenlerin de psikolojik iyi oluş üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir (Diener, Diener ve Diener, 1995; Grob, Little, Wanner ve Wearing, 1996). Psikolojik iyi oluşa ilişkin üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bazı araştırmalar da istatistiksel olarak anlamlı sonuçlara işaret etmektedir. Örneğin Roslan, Ahmad, Nabilla ve Ghiami (2017) ile Lovitts (2005), psikolojik iyi oluşun üniversite öğrencilerinin akademik hayatla başa çıkmalarına ve akademik başarılarına olumlu yönde katkı sağladığını belirtmektedir. Sharbafshaaer (2019), 500 üniversite öğrencisi üzerinde yapmış olduğu araştırmada psikoloji iyi

oluş ile yaşam doyumu arasında pozitif yönlü bir korelasyon saptamıştır.

Yaşam doyumu, kişilerin kendi belirledikleri ölçütlere göre yaşam kalitelerini değerlendirmeleridir. İnsanların içinde bulunduğu koşullara ilişkin düşünceleri, olaylar karşısındaki algılarını etkileyebilmektedir. İçinde bulunulan koşullara ilişkin düşünceler şüphesiz bilişsel değerlendirmeleri içermektedir. Yani birey, içindeki koşulları değerlendirirken mutlaka akıl süzgecinden geçirmekte ve belirli yargılara varmaktadır. İşte bu değerlendirmeler sonucu varılan yargılar, bireyin yaşam doyumuna işaret etmektedir. Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) yaşam doyumunu, kişinin yaşamı üzerinde bilişsel bir yargıya varması olarak tanımlar. Shin ve Johnson (1978) da yaşam doyumunu, kişinin seçtiği kriterlere göre yaşam kalitesinin genel bir değerlendirmesi olarak tanımlamışlardır. Sumner (1996) ise, kişinin yaşamı üzerinde yaptığı bu değerlendirmenin ve ulaştığı yargının yaşamdan beklentileri doğrultusunda işe koşulduğunu belirtmektedir.

Yaşam doyumu pek çok kaynakta “mutlu” bir yaşamın da önkoşullarından biri olarak görülmektedir. Harlow ve Cantor (1996), yapmış oldukları araştırmada sosyal katılımın yaşam doyumunun güçlü bir yordayıcısı olduğu sonucuna varmışlardır. Sousa ve Lyubomirsky'ye (2001) göre yaşam doyumu, kişinin hayatından ve yaşam koşullarından memnun olması veya bunları kabul etmesi veya bir bütün olarak yaşamı için istek ve ihtiyaçlarının karşılanması anlamına gelir. Yaşam doyumu kavramının öznel iyi oluşla iç içe geçtiği görülebilir. Çünkü yaşam doyumu, kişinin yaşamı üzerinde öznel bir değerlendirme yapmasını içermektedir. Diener ve Suh'a (1997) göre, öznel iyi oluş; yaşam doyumu, yüksek olumlu etki, düşük olumsuz duygu olmak üzere birbiriyle ilişkili üç psikolojik kaynaktan oluşur. OECD'nin yaptığı araştırmada, yaşamdan genel memnuniyetlerini 0'dan 10'a kadar bir ölçekte derecelendirmeleri istendiğinde, Türk halkının ortalama olarak verdiği puan 4,9'dur. Bu puan OECD ortalaması olan 6,7'nin çok altında ve OECD'deki en düşük memnuniyet puanlarından biridir. Veenhoven'ın (1996), belirttiği gibi yaşam doyumu hayatın bütününe kapsar. Bu bütün, insan varlığının etkileşimde olduğu pek çok bileşenden oluşmaktadır. İnsanın etkileşimde olduğu temel olgulardan biri de

sanat ve sanat eserleridir.

İnsanlığın sanat eserlerine karşı olan yatkınlığı en eski arkeolojik verilerde bile görülebilir. İnsanın doğasında estetik deneyime ilişkin varoluşsal bir eğilim bulunmaktadır. Kant (1781/2003), estetik deneyimi tanımlarken a priori ilkelere atıf yaptığında insanın bu varoluşundan gelen doğal eğilimine vurgu yapmaktadır. Bu eğilim gündelik hayatta insanın estetik bir deneyim yaşama ihtiyacı ile kendini açığa vurmaktadır. Tarihsel süreçte bu estetik deneyimden elde edilen hazzın ve zevkin insan yaşamının pek çok yönüne etki ettiği görülebilir. Sanatın insan psikolojisine etkisine ilişkin çalışmalar daha geç dönemlerde başlamış olmasına karşın, 20. yüzyıl ortalarından itibaren psikologlar sanatın hedonik niteliklerinin insan üzerindeki etkilerine odaklanmaya başlamışlardır (Berlyne, 1971). Silvia (2005) estetik deneyimin insanın iyi olmasına ilişkin etkisinin beyindeki ödüllendirme mekanizması ile aynı noktaya temas etmesinden kaynaklandığını belirtmektedir. Yani estetik deneyim bir nevi insanın kendi kendini estetik obje üzerinden ödüllendirmesidir. Caplin (2017), müziğin duygusal öz düzenleme etkinliğine sahip olduğu ve psikolojik iyi oluşu olumlu yönde etkilediğini belirtmektedir. Daykin, Byrne, Soteriou ve O'Connor (2008) sağlık ortamlarında yaptıkları çalışmada ziyaretçilerin sanatla yüzleşmelerinin kaygı ve depresyonu azalttığı ve iyi oluşa katkı sunduğunu sonucuna ulaşmışlardır.

Yukarıdaki örneklerin de ortaya koyduğu gibi psikolojik iyi oluş, yaşam doyumu ve sanatsal etkinliklerle yaşanan estetik deneyim birbirinden farklı kümeler olmakla birlikte ortak kesişim noktalarının bulunduğu görülmektedir. Bu araştırma, sanatsal etkinliklere katılma düzeyinin üniversite gençlerinin psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumlarına olan etkisine odaklanmaktadır. Üniversite öğrencilerinin sanatsal etkinliklere katılma düzeylerinin psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunu yordama gücüne ilişkin model test edilmiştir. Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin sanatsal etkinliklere katılma düzeylerinin psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu ile ilişkisini araştırmaktır.

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma, sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu ile ilişkisini ortaya koyması bakımından ilişkisel tarama modelindedir (Balci, 2015; Karasar, 2016; Creswell, 2012). İlişkisel tarama modeli kapsamında önce sanatsal etkinliklere katılma düzeyi ve psikolojik iyi oluş değişkenleri üzerinde, daha sonra ise sanatsal etkinliklere katılma düzeyi ve yaşam doyumu değişkenleri üzerinde ölçüm yapılmıştır. Bu ölçümler sonucunda herhangi bir dış değişkenden etkilenmeden değişkenler arasındaki istatistiksel ilişki değerlendirilmiştir.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan 257 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma grubunda yer alan katılımcıların tanımlayıcı özelliklerine ilişkin bilgiler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1: Araştırma Grubunun Tanımlayıcı Özellikleri

Tanımlayıcı Özellik	f	%
Cinsiyet	Kadın	46,7
	Erkek	53,3
	Toplam	100
Sınıf	Lisans 1	25,7
	Lisans 2	32,6
	Lisans 3	19,5
	Lisans 4	22,2
	Toplam	100
Yaş	18-19	23,0
	20-21	28,0
	22-23	26,5
	24 ve üzeri	22,5
	Toplam	100

2.3. Veri Toplama Aracı

Araştırma kapsamında veriler iki ölçek ve bir form aracılığı ile toplanmıştır. Araştırmada kullanılan ölçekler; Diener ve diğerleri tarafından geliştirilerek Telef tarafından Türkçe'ye uyarlanan Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve yine Diener ve

arkadaşları tarafından geliştirilerek Dağlı ve Baysal (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Yaşam Doyumu Ölçeği'dir. Katılımcıların sanatsal etkinliklere katılım düzeylerini belirlemek ve demografik bilgilerini toplamak amacıyla Sanatsal Etkinliklere Katılım Formu kullanılmıştır.

Psikolojik İyi Oluş Ölçeği: Psikolojik iyi oluş ölçeği Diener, Wirtz, Biswas-Diener, Tov, Kim-Prieto, Choi ve Oishi (2009) tarafından geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlaması ve Türkçe ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışması Telef tarafından yapılmıştır. Telef (2013), öğretmen adayları üzerinde yapmış olduğu çalışmada ölçeğin Cronbach alfa katsayısını .80 olarak saptamıştır. Ölçekten elde edilen Cronbach alfa ve test-tekrar test katsayıları ölçeğin geçerli ve güvenilir olduğunu göstermektedir (Field, 2005; Pallant, 2001; Tabachnick ve Fidell, 1996). Psikolojik İyi Oluş Ölçeği tek boyutlu olup 8 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin maddeleri 1 ile 7 arasında puanlanmakta olup ölçekten alınabilecek en düşük puan 7, en yüksek puan ise 56'dır. Diener ve diğerleri (2009), ölçekten alınan puanın yükseklik derecesinin, kişinin birçok psikolojik kaynağa ve güce sahip olduğunu temsil ettiğini belirtmektedir. Bu araştırma kapsamında ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık kat sayısı 0,87 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuç psikolojik iyi oluş ölçeğinden elde edilen verilerin güvenilir olduğunu göstermektedir.

Yaşam Doyumu Ölçeği: Yaşam Doyum Ölçeği, Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından yaşamdan duyulan memnuniyeti incelemek amacıyla geliştirmiştir. Tek faktörlü ve 5 maddeden oluşan ölçekte yer alan sorular çok geniş kapsamlı bir perspektifle hazırlanmıştır. Ölçekte yer alan 5 maddenin her biri, 7 kesinlikle katılıyorum ile 1 kesinlikle katılmıyorum arasında katılımcıların kendilerine en uygun seçeneği işaretlemeleri yoluyla puanlanmaktadır. Ölçeğin değerlendirilmesi: 31-35 puan son derece memnun; 26-30 puan memnun; 21-25 puan biraz memnun; 20 puan nötr; 15-19 puan biraz memnun değil; 10-14 puan memnun değil; 5 - 9 puan hiç memnun değil şeklindedir. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlaması ve Türkçe ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışması Dağlı ve Baysal (2016) tarafından yapılmıştır. Dağlı ve Baysal, öğretmenler üzerinde yapmış olduğu çalışmada ölçeğin

Cronbach Alpha iç tutarlık kat sayısını 0,88 ve test- tekrar test güvenilirliği ise 0,97 olarak saptamıştır. Ölçekten elde edilen Cronbach alfa ve test-tekrar test katsayıları ölçeğin geçerli ve güvenilir olduğunu göstermektedir (Pallant, 2001; Field, 2005; Tabachnick ve Fidell, 1996, Büyüköztürk, 2007; Balcı, 2015). Bu araştırma kapsamında ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık kat sayısı 0,86 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuca göre bu araştırma kapsamında yaşam doyumu ölçeğinden elde edilen verilerin güvenilir olduğu söylenebilir.

Sanatsal Etkinliklere Katılım Formu: Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik bilgilerini ve sanatsal etkinliklere katılma düzeylerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından Sanatsal Etkinliklere Katılım Formu kullanılmıştır. Formdan elde edilen veriler ile katılımcıların cinsiyet, yaş, sınıf gibi tanımlayıcı özellikleri belirlenmiş ve sanatsal etkinliklere katılımı düzeyleri nadiren, ara sıra ve çok sık olarak sınıflandırılmıştır.

2.4. İşlem

Araştırma verilerinin toplanabilmesi için ilk olarak Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulu'na başvurulmuş, kurulun 13.01.2023 tarih ve 262246 sayılı yazısı ile gerekli izinler alınmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında iki farklı yol izlenmiştir. İlk olarak yazılı olan ölçekler Google Formlar aracılığı ile çevrim içi ulaşılabilecek şekle dönüştürülmüştür. Örneklem grubunda yer alan öğrencilere e-posta ve mesaj yoluyla ölçeklerin yer aldığı link gönderilmiş ve öğrencilerden linkte yer alan ölçekleri doldurmaları istenmiştir. İkinci olarak örneklem grubunda yer alan ancak çevrimiçi olarak formları dolduramayan öğrencilere basılı kopya olarak çoğaltılmış olan ölçekler dağıtılmış ve kalemle ölçekleri doldurmaları istenmiştir.

2.5. Verilerin Analizi

Araştırma verilerini analiz edebilmek için öncelikle araştırma kapsamında kullanılacak testleri belirlemek amacıyla verilerin normallik varsayımını karşılayıp karşılamadığı kontrol edilmiştir. Verilerin normallik dağılımını belirlemede verilerin çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmıştır. Araştırmanın Yaşam Doyumu

Ölçeği'ne ilişkin verilerin çarpıklık değerinin .129 ile .334 arasında, basıklık değerinin ise -.501 ile -.919 arasında değiştiği görülmüştür. Araştırmanın Psikolojik İyi Oluş Ölçeği'ne ilişkin verilerin çarpıklık değerinin .040 ile -.123 arasında, basıklık değerinin ise -.137 ile -.945 arasında değiştiği görülmüştür. Araştırma kapsamında elde edilen çarpıklık ve basıklık değerlerinin -1.5 ile +1.5 arasında olduğu görülmektedir. Bu değerler araştırma verilerinin normallik varsayımını karşıladığını göstermektedir (Tabachnick ve Fidell, 2013; George ve Mallery, 2001; Wilcox, 2012).

Araştırma verilerinin normallik varsayımını karşıladığı görüldüğünden araştırma kapsamında parametrik testler kullanılmıştır. İki grubun ortalamaları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek için t testi, iki veya daha fazla kategorik grup arasında ortalamaların farklılıklarını test ederek istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek için ANOVA testi kullanılmıştır. İki sürekli değişken arasındaki korelasyonel ilişkinin varlığını, büyüklüğünü ve yönünü ölçmek için Pearson korelasyon katsayısı ölçülmüştür. Araştırma kapsamında ele alınan bir bağımlı değişken ile bir veya daha fazla bağımsız değişken arasındaki ilişkinin gücünü değerlendirmek ve yordama gücünü belirlemek için regresyon analizi kullanılmıştır.

Araştırmada uygulanan istatistiksel analizlerde $p < 0.05$ olan değerler anlamlı olarak kabul edilmiştir. Korelasyon analizlerinde r değerine ilişkin; 0.00 - 0.25 çok zayıf ilişki, 0.26 - 0.49 zayıf ilişki, 0.50 - 0.69 orta ilişki, 0.70 - 0.89 yüksek ilişki, 0.90 - 1.0 çok yüksek ilişki olarak kabul edilmiştir (Özdamar, 2002).

3. Bulgular

Araştırma kapsamında elde edilen veriler ışığında sanatsal etkinliklere katılım düzeyi, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumları arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Araştırma kapsamında öncelikle cinsiyet değişkeninin araştırma değişkenleri üzerindeki etkisi sınanmıştır. Bu amaç doğrultusunda cinsiyet değişkeninin araştırma değişkenleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla bağımsız örneklem t testi uygulanmıştır. Araştırmada ele alınan değişkenlerin cinsiyet

değişkeni ile ilişkileri Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2: Cinsiyet Değişkenine Göre Psikolojik İyi Oluş (PİO), Yaşam Doymumu (YD) ve Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyi (SEKD)

	Cinsiyet	n	\bar{x}	ss	t	p
PİO	Kız	120	2.033	.372	.326	.568
	Erkek	137	1.998	.394		
YD	Kız	120	3.743	1.120	.570	.616
	Erkek	137	3.662	1.139		
SEKD	Kız	120	2.483	.685	1.450	.046*
	Erkek	137	.2350	.772		

Tablo 2 incelendiğinde, cinsiyet değişkeninin araştırma kapsamında incelenen psikolojik iyi oluş ($p=.568$) ve yaşam doymumu ($p=.616$) üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığı, sanatsal etkinliklere katılma düzeyi bakımından ise anlamlı bir etkiye sahip olduğu görülmektedir ($p=.046$). Buna göre ölçek ortalamaları göz önüne alındığında, kızların erkeklere oranla anlamlı şekilde sanatsal etkinliklere daha fazla katılım gösterdikleri görülmektedir.

Üniversite öğrencilerinin psikolojik iyi oluş, yaşam doymumu ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ile yaş değişkeni arasındaki ilişkiyi test ederek bu kategorik gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek amacıyla veriler üzerinde ANOVA testi uygulanmıştır. ANOVA testi sonuçları Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3: Yaş Değişkenine Göre Psikolojik İyi Oluş, Yaşam Doymumu ve Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyi

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	f	p
PİO	Gruplar arası	.084	3	.028	.189	.904
	Grup içi	37.721	253	.149		
	Toplam	37.805	256			
YD	Gruplar arası	1.824	3	.608	.474	.701
	Grup içi	324.746	253	1.284		
	Toplam	326.570	256			
SEKD	Gruplar arası	1.372	3	.457	.845	.470
	Grup içi	136.908	253	.541		
	Toplam	138.280	256			

Tablo 3 incelendiğinde, yaş değişkeninin araştırma kapsamında incelenen

psikolojik iyi oluş ($p=.904$), yaşam doyumunu ($p=.701$) ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ($p=.470$) üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığı görülmektedir.

Üniversite öğrencilerinin psikolojik iyi oluş, yaşam doyumunu ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ile sınıf değişkeni arasındaki ilişkiyi test ederek bu kategorik gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek amacıyla veriler üzerinde ANOVA testi uygulanmıştır. Sınıf değişkeni bağlamında uygulanan ANOVA testi sonuçları Tablo 4’te sunulmuştur.

Tablo 4: Sınıf Değişkenine Göre Psikolojik İyi Oluş ve Yaşam Doyumu

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	f	p
PİO	Gruplar arası	.542	3	.181	1.226	.301
	Grup içi	37.264	253	.147		
	Toplam	37.805	256			
YD	Gruplar arası	3.421	3	1.140	.893	.454
	Grup içi	323.149	253	1.277		
	Toplam	326.570	256			
SEKD	Gruplar arası	.978	3	.326	.601	.615
	Grup içi	137.302	253	.543		
	Toplam	138.280	256			

Tablo 4’de yer alan veriler ışığında sınıf değişkeninin araştırma kapsamında incelenen psikolojik iyi oluş ($p=.301$), yaşam doyumunu ($p=.454$) ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ($p=.615$) üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığı söylenebilir.

Araştırma kapsamında incelenen psikolojik iyi oluş, yaşam doyumunu ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyi arasında korelasyonel bir ilişki olup olmadığını ve bu ilişkinin ne kadar güçlü olabileceğini tespit edebilmek amacıyla Pearson korelasyon katsayısına bakılmıştır. Korelasyon analizi sonuçları Tablo 5’te sunulmuştur.

Tablo 5: Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyi, Psikolojik İyi Oluş ve Yaşam Doyumu Arasındaki Korelasyon Katsayıları

	SEKD	PİO	YD
SEKD	-	-	-
PİO	.280**	-	-
YD	.290**	.788**	-

** $p < .05$

Tablo 5'te yer alan korelasyon katsayılarına bakıldığında değişkenlerin tamamı arasında anlamlı bir korelasyonel ilişkinin varlığı görülmektedir. Buna göre sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ile psikolojik iyi oluş arasında pozitif yönlü ve zayıf düzeyde ($r=.280$) ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ile yaşam doyumu arasında pozitif yönlü ve zayıf düzeyde ($r=.290$) anlamlı bir korelasyonel ilişki olduğu görülmektedir. Psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu arasında ise pozitif yönlü ve yüksek düzeyde ($r=.788$) anlamlı bir korelasyonel ilişki bulunmaktadır.

Araştırma kapsamında bağımsız değişken olan sanatsal etkinliklere katılma düzeyi ile bağımlı değişken olan psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkinin tahmin edilmesi, bu değişkenler arasındaki ilişkinin gücünü değerlendirmek ve aralarındaki yordama gücünü tespit edebilmek amacıyla veriler üzerinde doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. Regresyon analizi sonuçları Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6: Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyinin Psikolojik İyi Oluşu Yordamasına İlişkin Basit Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları

Yordayıcı Değişken	R	R ²	F	B	SH	t	p
Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyi	.280	.079	21.776	.147	.030	4.667	.000*

* $p < .05$

Tablo 6'da yer alan bulgulara göre sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin psikolojik iyi oluşun anlamlı bir yordayıcısı olduğu görülmektedir ($p=.000$). Tabloda yer alan veriler, sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin, psikolojik iyi oluşun %79'unu anlamlı şekilde açıklayabildiğini göstermektedir.

Araştırma kapsamında bağımsız değişken olan sanatsal etkinliklere katılma düzeyi ile bağımlı değişken olan yaşam doyumu arasındaki ilişkinin tahmin edilmesi, bu değişkenler arasındaki ilişkinin gücünü değerlendirmek ve aralarındaki yordama gücünü tespit edebilmek amacıyla veriler üzerinde doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. Regresyon analizi sonuçları Tablo 7'de sunulmuştur.

Tablo 7: Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyinin Yaşam Doyumunu Yordamasına İlişkin Basit Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları

Yordayıcı Değişken	R	R ²	F	B	SH	t	p
--------------------	---	----------------	---	---	----	---	---

Sanatsal Etkinliklere Katılım Düzeyi	.270	.073	20.038	.415	.084	4.476	.000*
--------------------------------------	------	------	--------	------	------	-------	-------

* p < .05

Tablo 7’de yer alan bulgular, sanatsal etkinliklere katılma düzeyinin yaşam doyumunu anlamlı şekilde yordadığını göstermektedir (p=.000). Buna göre sanatsal etkinliklere katılma düzeyi yaşam doyumunun %73’ünü anlamlı şekilde açıklayabilmektedir.

4. Sonuç ve Öneriler

İnsanların gündelik yaşamda doğrudan ya da dolaylı olarak etkileşimde oldukları olgulardan biri sanatsal etkinliklerdir. Üniversite öğrencileri, üniversitelerin kendilerine sağladıkları olanaklar göz önüne alındığında bu tip etkinliklere daha kolay ulaşabilmektedir. Bu araştırma üniversite öğrencilerinin sanatsal etkinliklere katılma düzeylerinin psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumlarını yordama gücünü belirlemek amacıyla yapılmıştır. Aynı zamanda araştırma kapsamında cinsiyet, yaş, sınıf gibi demografik değişkenlerin sanatsal etkinliklere katılım, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunu üzerindeki etkisi analiz edilmiştir.

Araştırma bulguları doğrultusunda yaş ve sınıf değişkenlerinin gerek sanatsal etkinliklere katılım, gerek, psikolojik iyi oluş, gerekse yaşam doyumunu üzerinde anlamlı bir etkisi görülmemiştir. Bir başka ifade ile yaş ve sınıf düzeyi araştırma kapsamında incelenen değişkenler üzerinde etkili değildir.

Demografik değişkenlerden biri olan cinsiyetin, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunu üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmazken sanatsal etkinliklere katılım düzeyinde anlamlı bir farklılık yarattığı görülmüştür. Buna göre üniversite öğrencileri içinde kız öğrencilerin erkek öğrencilere oranla daha fazla sanatsal etkinliklere katılım gösterdiği görülmüştür. McManus ve Furnham (2006: 557), İngiltere’de üniversite öğrencileri üzerinde yaptığı deneysel çalışmada sınıf, yaş ve cinsiyetin estetik tutum üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Bu araştırmanın sonuçları sınıf ve yaş değişkenleri bakımından McManus ve Furnham’ın çalışmalarıyla benzerlik gösterirken cinsiyet değişkeni

bakımından farklı bir sonuç ortaya çıkmıştır. İngiltere’de üniversite öğrencileri üzerinde yapılan araştırma cinsiyet değişkeninin estetik tutum üzerinde bir etkisi bulunmadığını göstermesine karşın Türkiye’de yapılan bu araştırma sonuçları kızların erkeklere oranla sanatsal etkinliklere daha fazla ilgi gösterdiğini ortaya koymaktadır. Nitekim Kızıldağ ve Çalapkulu (2021: 867) da Türkiye sınırlarında yapmış oldukları çalışmada, kız çocuklarının sanatsal etkinliklere katılım oranının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğunu, erkek öğrencilerin daha çok sportif faaliyetlere yöneldiğini belirtmektedir. Bu durum, farklı kültürlerde sanatsal etkinliklere yönelim konusunda cinsiyet bağlamında değişkenlikler görülebileceğini ortaya koymaktadır.

Araştırma bulguları sanatsal etkinliklere katılım düzeyi, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu arasında pozitif yönlü bir korelasyonel ilişkiye işaret etmektedir. Bu durum araştırma kapsamında incelenen üç değişkenden herhangi birinde artış olması durumunda diğerlerinde de artış olacağı, azalma olması durumunda ise diğerlerinde de azalma olacağına işaret etmektedir. Bu sonuç psikolojik iyi oluş ile yaşam doyumu arasında değerlendirildiğinde beklendiği bir durumdur. Çünkü örneğin Ryff (1989b), yaşam doyumunu psikolojik iyi oluşu etkileyen bileşenler içinde tanımlanmıştır. Pek çok çalışmada yaşam doyumu ile psikolojik iyi oluşun iç içe geçtiği ve birbirini bütünleyen bileşenler olarak değerlendirildiği görülebilir (Diener vd., 1999; Guney, 2009; Lombardo vd., 2018). Sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin psikolojik iyi oluşa ilişkin toplam varyansın %79’unu, yaşam doyumuna ilişkin toplam varyansın ise %73’ünü açıklayabiliyor olması sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin de bu denklemin bir parçası olduğunu göstermektedir. Üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bu çalışmanın sonuçlarına göre bireyin sanatsal etkinliklere katılım düzeyi, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunun bir yordayıcısıdır. Üniversite öğrencilerinin sanatsal etkinliklere katılım düzeylerindeki artışın psikolojik açıdan iyi oluşa ve yaşam doyumuna olumlu yönde etki ettiği anlaşılmaktadır. Bir başka ifade ile bireyin sanatsal etkinliklere katılımı arttıkça psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu düzeyinde artma, sanatsal etkinliklere katılımı

azaldıkça, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunu düzeyinde azalma meydana gelmesi beklenebilir.

Sonuç olarak, araştırma kapsamında kurulan sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunu yordamasına ilişkin modelin anlamlı olduğu ve sanatsal etkinliklere katılım düzeyinin, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunu tahmin etmekte kullanılabilir bir parametre olduğu söylenebilir.

Araştırma sonuçları bağlamında genel olarak toplumun tüm bireylerinin özel olarak ise üniversite öğrencilerinin yaşam doyumunu ve psikolojik iyi oluş düzeylerini artırmak için sanatsal etkinliklere ulaşmalarının kolaylaştırılması, sanatsal etkinliklere katılımlılarının teşvik edilmesi ve sanat dünyalarının zenginleştirilmesi önerilmektedir. Bu çalışmada her ne kadar psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumunun sanatsal etkinliklere katılım düzeyi ile olan ilişkisi incelenmişse de gerek psikolojik iyi oluş gerekse yaşam doyumunu çok farklı parametrelerden etkilenmeye açık olgulardır. Bu nedenle bu olguları etkileyen farklı parametrelerin belirlenmesi amacıyla çeşitli değişkenlerle olan ilişkilerinin araştırılması önerilmektedir.

Kaynakça

- Balcı, A. (2015). *Sosyal bilimlerde araştırma: Yöntem, teknik ve ilkeler*. PegemA Yayınevi.
- Berlyne, D. E. (1971). *Aesthetics and psychobiology*. Appleton-Century-Crofts.
- Bradburn N. M. (1969). *The structure of psychological well-being*. Aldine.
- Büyüköztürk, Ş. (2007). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Pegem Akademi Yayıncılık.
- Caplin, M. T. (2017). *The Relationship between Music and Psychological Well-being*. (Publication No. 10169573) [Bachelor dissertation, Brage INN University]. ProQuest Dissertations & Theses Global.
- Creswell, J. W. (2012). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research* (4th ed.). Pearson Education, Inc.
- Dağlı, A., & Baysal, N. (2016). Yaşam Doyumu Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(59), 1250-1262.
- Daykin, N., Byrne E., Soteriou, T., & O'Connor, S. (2008). Review: The impact of art, design and environment in mental healthcare: a systematic review of the literature. *Journal of the Royal Society for the Promotion of Health*, 128(2), 85-94. <https://doi.org/10.1177/1466424007087806>
- Diener, E., & Suh, E. M. (1997). Measuring quality of life: Economic, social, and subjective indicators. *Social Indicators Research*, 40(1-2), 189–216.

- Diener, E., Diener, M., & Diener C. (1995). Factors predicting the subjective well-being of nations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 69(5), 851-864.
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The Satisfaction With Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, 49(1), 71-75. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4901_13
- Diener, E., Suh, E. M., Lucas, R. E., & Smith, H. L. (1999). Subjective well-being: Three decades of program. *Psychological Bulletin*, 125, 276-302.
- Diener, E., Wirtz, D., Biswas-Diener, R., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D., and Oishi, S. (2009). New Measures of Well-Being. In Diener, E. (Eds.), *Assessing Well-Being: The Collected Works of Ed Diener, Social Indicators Research Series: Vol. 39*. Springer, Dordrecht. https://doi.org/10.1007/978-90-481-2354-4_12
- Field, A. (2005). *Discovering statistics using SPSS for windows*. Sage Publications.
- Galambos, N. L., & Costigan, C. L. (2003). Emotional and personality development in adolescence. In R. M. Lerner, M. A. Easterbrooks, & J. Mistry (Eds.), *Handbook of psychology: Developmental Psychology: Vol. 6* (pp. 351-372). John Wiley & Sons Inc. <https://doi.org/10.1002/0471264385.wei0614>
- George, D., & Mallery, M. (2001). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference 10.0 update*. Allyn and Bacon.
- Grob, A., Little, T. D., Wanner, B., & Wearing, A. J. (1996). Adolescents' well-being and perceived control across 14 sociocultural contexts. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71(4), 785-795.
- Guney, S. (2009, Haziran 18-23). *Life satisfaction of university students in Turkey* [Conference presentation]. 1st world positive psychology conference, Pennsylvania, USA.
- Harlow, R. E., & Cantor, N. (1996). Still participating after all these years: A study of life task participation in later life. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71(6), 1235-1249. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.6.1235>
- Sumner, L.W. (1996). *Welfare, Happiness, and Ethics*. Oxford.
- Kant, I. (2003). *Arı Usun Eleştirisi* (Çev. Aziz Yardımlı). İdea.
- Karasar, N. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemi* (32. Baskı). Nobel.
- Kızıldağ, K., & Çalapkulu, Ç. (2021). Yerel Yönetimlerin Sanatsal Hizmet Kalitesine Yönelik Vatandaş Memnuniyet Ölçümü: Gaziosmanpaşa Belediyesi Sanat Akademisi Örneği. *Social Sciences Research Journal*, 10(4), 856-870.
- Lombardo, P., Jones, W., Wang, L., Shen, X., & Goldner, E. M. (2018). The fundamental association between mental health and life satisfaction: results from successive waves of a Canadian national survey. *BMC Public Health*, 18(1), 342-351. <https://doi.org/10.1186/s12889-018-5235-x>
- Lovitts, B. E. (2005). Being a good course taker is not enough: A theoretical perspective on the transition to independent research. *Studies in Higher Education*, 30(2), 137-154.
- McManus, I., & Furnham, A. (2006). Aesthetic activities and aesthetic attitudes: Influences of education, background and personality on interest and involvement in the arts. *British Journal of Psychology*, 97, 555-587.
- OECD. (2020). *OECD Better Life Index*. <https://www.oecdbetterlifeindex.org/topics/life-satisfaction/>
- Özdamar, K. (2002). *Paket programlar ile istatistiksel veri analizi 1*. Kaan Kitabevi.
- Pallant, J. (2001). *SPSS survival manual*. Open University Pres.
- Roslan, S., Ahmad, N., Nabilla, N., & Ghiami, Z. (2017). Psychological well-being among postgraduate students. *Acta Medica Bulgarica*, 44 (1), 35-412.

- Ryff, C., Love, G. D., Urry, H. L., Muller, D., Rosenkranz, M. A., Friedman, E. M., Davidson, R. J., & Singer, B. (2006). Psychological well-being and ill-being: do they have distinct or mirrored biological correlates?. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 75(2), 85-95. <https://doi.org/10.1159/000090892>
- Ryff, C. D. (1989a). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(6), 1069–1081. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069>
- Ryff, C. D. (1989b). In the eye of the beholder: Views of psychological well-being among middle-aged and older adults. *Psychology and Aging*, 4(2), 195–210. <https://doi.org/10.1037/0882-7974.4.2.195>
- Sharbafshaaer, M. (2019). Correlation between dimensions of psychological well-being with life satisfaction and self-regulation. *Journal of Fundamentals of Mental Health*, 21(3), 160-66.
- Shin, D.C., & Johnson, D.M. (1978) Avowed Happiness as an Overall Assessment of the Quality of Life. *Social Indicators Research*, 5, 475-492.
- Sousa, L., & Lyubomirsky, S. (2001). Life satisfaction. In J. Worell (Ed.), *Encyclopedia of women and gender: Sex similarities and differences and the impact of society on gender* (Vol. 2, pp. 667-676). Academic Press.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. Pearson.
- Tang, Y. Y., Tang, R., & Gross, J. J. (2019). Promoting Psychological Well-Being Through an Evidence-Based Mindfulness Training Program. *Human Neuroscience*, 13(237), 1-5. <https://doi.org/10.3389/fnhum.2019.00237>
- Telef, B. B. (2013). Psikolojik İyi Oluş Ölçeği: Türkçeye Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(3), 374-384.
- Veenhoven, R. (1996). Happy Life-Expectancy: A Comprehensive Measure of Quality of Life in Nations. *Social Indicators Research*, 39, 1–58.
- Wilcox, R. R. (2012). *Modern statistics for the social and behavioral sciences: A practical introduction*. Chapman & Hall/CRC Press.
- Silvia, P. J. (2005). Cognitive Appraisals and Interest in Visual Art: Exploring an Appraisal Theory of Aesthetic Emotions. *Empirical Studies of the Arts*, 23(2), 119-133. <https://doi.org/10.2190/12AV-AH2P-MCEH-289E>

Extended Abstract

People are faced with a process of developing reasoning and attitudes about the events they encounter in life. One of the most important purposes of social research is to determine the factors such as perception, attitude, and psychology that affect people's perspectives and behaviors toward life.

Psychological well-being refers to a psychological balance. Psychological balance requires the ability to regulate the positive or negative effects of stimuli that affect people cognitively and emotionally as a whole and to be able to self-control emotions. Ryff (1989a, p.1070) states that the balance between positive and negative effects functions as an index of happiness. According to Tang, Tang, and Gross (2019), psychological well-being is a core feature of mental health and may be defined as including hedonic (enjoyment, pleasure) and eudaimonic (meaning, fulfillment) happiness, as well as resilience (coping, emotion regulation, healthy problem solving).

Various studies have been conducted on psychological well-being variables. For example,

Ryff et al. (2006) found a positive and significant relationship between psychological well-being and physical health measures in a sample of aging women. Studies show that variables such as socio-economic factors, level of economic development, and the quality of health and education systems have a significant effect on psychological well-being (Diener, Diener, & Diener, 1995; Grob, Little, Wanner, & Wearing, 1996). Some psychological well-being studies on university students also show statistically significant results. For example, Roslan, Ahmad, Nabilla, and Ghiami (2017) and Lovitts (2005) state that psychological well-being contributes positively to university students' coping with academic life and academic success. Sharbafshaer (2019) found a positive correlation between psychological well-being and life satisfaction in her research on 500 university students.

Life satisfaction is people's evaluation of their quality of life according to the criteria they determine. People's thoughts about their living conditions can affect their perceptions of cases. The judgments made as a result of these evaluations point to the individual's life satisfaction. Diener, Emmons, Larsen, and Griffin (1985) define life satisfaction as a cognitive judgment of one's own living conditions. Shin and Johnson (1978) also defined life satisfaction as a general assessment of the quality of life according to the criteria chosen by the person. Sumner (1996) states that this evaluation and judgment of a person's life is determined in line with expectations from life.

Life satisfaction is seen as one of the prerequisites for a "happy life" in many sources. Harlow and Cantor (1996) concluded in their study that social participation is a strong predictor of life satisfaction. According to Sousa and Lyubomirsky (2001), satisfaction with life means that a person is satisfied with his living conditions and that his expectations are met. In the research conducted by the OECD, the average score given by the Turkish people is 4.9 out of 10. This score is well below the OECD average of 6.7 and one of the lowest satisfaction scores in the OECD. As Veenhoven (1996) states, life satisfaction covers the whole of life. This whole consists of many components with which the human interacts. One of the basic phenomena with which people interact is art and works of art.

The predisposition of humanity to works of art can be seen even in the oldest archaeological data. There is an existential tendency toward aesthetic experience in human nature. When Kant (1781/2003) refers to a priori principles while describing an aesthetic experience, he emphasizes the natural tendency of human beings coming from this existence. This tendency manifests itself in daily life with the human need to have an aesthetic experience. Silvia (2005) states that the effect of aesthetic experience on human well-being is located at the same point as the reward mechanism in the brain. Caplin (2017) states that music has a self-regulating effect on emotions and positively affects psychological well-being. Daykin, Byrne, Soteriou, and O'Connor (2008), concluded that the visitor's encounter with art in a healthcare environment reduces anxiety and depression and contributes to well-being.

As the examples above reveal, although psychological well-being, life satisfaction, and aesthetic experience are different clusters, it is seen that there are common intersection points. This study aims to investigate the predictive power of university students' participation in artistic activities on their psychological well-being and life satisfaction. The research is in the relational screening model in terms of revealing the relationship between the level of participation in artistic activities and psychological well-being and life satisfaction (Balci, 2015; Karasar, 2016; Creswell, 2012). The study group of the research consists of 257 students studying at Zonguldak Bülent Ecevit University.

The data on the level of participation in artistic activities and demographic information of the research were collected with the "Level of Participation in Artistic Activities Form" prepared by the researcher. The data on the life satisfaction level of the study group were obtained by

using the “Satisfaction with Life Scale”, and the data on the psychological well-being levels were obtained by using the “Psychological Well-Being Scale”.

The psychological well-being scale was developed by Diener, Wirtz, Biswas-Diener, Tov, Kim-Prieto, Choi, and Oishi (2009). The Turkish adaptation of the scale and the validity and reliability study of the Turkish scale were done by Telef. Telef (2013) found the Cronbach alpha coefficient of the scale to be .80. Cronbach's alpha and test-retest coefficients obtained from the scale show that the scale is valid and reliable (Field, 2005; Pallant, 2001; Tabachnick & Fidell, 1996). The Psychological Well-Being Scale is unidimensional and consists of 8 items. The items on the scale are scored between 1 and 7, the lowest score that can be obtained from the scale is 7 and the highest score is 56. Diener et al. (2009) state that the high degree of the score obtained from the scale represents that the person has many psychological resources and power. Within the scope of this research, the Cronbach Alpha internal consistency coefficient of the scale was calculated as 0.87. This result shows that the data obtained from the psychological well-being scale are reliable.

The Life Satisfaction Scale was developed by Diener, Emmons, Larsen, and Griffin (1985) to examine satisfaction with life. It has a single factor and consists of 5 items. Each of the 5 items on the scale is scored between 7 strongly agree and 1 strongly disagree. An evaluation of the scale: 31-35 points extremely satisfied; 26-30 points satisfied; 21-25 points somewhat satisfied; 20 points neutral; 15-19 points slightly dissatisfied; 10-14 points not satisfied; 5 - 9 points are not satisfied at all. The Turkish adaptation of the scale and the validity and reliability study of the Turkish scale were carried out by Dağlı and Baysal (2016). Dağlı and Baysal found the Cronbach Alpha internal consistency coefficient of the scale to be 0.88 and the test-retest reliability to be 0.97. Cronbach alpha and test-retest coefficients obtained from the scale show that the scale is valid and reliable (Pallant, 2001; Field, 2005; Tabachnick & Fidell, 1996, Büyüköztürk, 2007; Balcı, 2015). Within the scope of this research, the Cronbach Alpha internal consistency coefficient of the scale was calculated as 0.86. According to this result, it can be said that the data obtained from the life satisfaction scale within the scope of this study are reliable.

The Artistic Activities Participation Form was used by the researcher to determine the demographic information and participation levels of the students participating in the research. With the data obtained from the form, the descriptive characteristics of the participants such as gender, age, and class were determined and their participation levels in artistic activities were classified as rare, occasionally, and very often.

Research data were analyzed using the SPSS24 program. In the analysis of the research data, a t-test was used to compare the means of the two groups, an ANOVA test was used to compare the means between more than two categorical groups, Pearson correlation analysis was used to measure the existence of a correlational relationship between two continuous variables, and regression analysis was used to determine the predictive power between the dependent and independent variables.

In light of the research findings, age and grade variables did not have a significant effect on participation in artistic activities, psychological well-being, and life satisfaction. In other words, age and grade level are not effective on the variables examined within the scope of the research. While gender did not have a significant effect on psychological well-being and life satisfaction, it was observed that it created a significant difference in the level of participation in artistic activities. Accordingly, it has been observed that female students participate in artistic activities more than male students among university students.

Research findings indicate a positive correlational relationship between the level of participation in artistic activities, psychological well-being, and life satisfaction. This

indicates that if there is an increase in any of the three variables examined within the scope of the research, there will be an increase in the others, and if there is a decrease, there will be a decrease in the others. When this result is evaluated between psychological well-being and life satisfaction, it is an expected situation. Because, for example, Ryff (1989b) defined life satisfaction as one of the components that affect psychological well-being. In many studies, it can be seen that life satisfaction and psychological well-being are intertwined and evaluated as components that complement each other (Diener et al., 1999; Güney, 2009; Lombardo et al., 2018). The fact that the level of participation in artistic activities can explain 79% of the total variance related to psychological well-being and 73% of the total variance related to life satisfaction shows that the level of participation in artistic activities is also a part of this equation. According to the results of this research conducted on university students, the individual's level of participation in artistic activities is a predictor of psychological well-being and life satisfaction. It is understood that the increase in the level of participation in artistic activities of university students has a positive effect on psychological well-being and life satisfaction. In other words, as the individual's participation in artistic activities increases, an increase in the level of psychological well-being and life satisfaction can be expected. As the individual's participation in artistic activities decreases, it can be expected that there will be a decrease in the level of psychological well-being and life satisfaction.

It was observed that the model established in explaining psychological well-being and life satisfaction was meaningful. It can be said that the level of participation in artistic activities is a parameter that can be used to predict psychological well-being and life satisfaction.

In the context of the research results, it is recommended to facilitate access to artistic activities, encourage participation in artistic activities, and enrich the art world to increase the life satisfaction and psychological well-being of all individuals in society in general and university students in particular. Although the relationship between psychological well-being and life satisfaction with the level of participation in artistic activities has been examined in this research, both psychological well-being and life satisfaction are open to being influenced by very different parameters. For this reason, it is recommended to investigate their relations with various variables to determine the different parameters affecting these phenomena.